

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Honor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

aliquos. Et hoc mihi placet: quia si pro iactura rerum licet defendendo occidere, ut dictum est, multo magis pro honore. Vnde secundum Archid. Florentin. licitum est mulieri se tuenti ne opprimatur, occidere opprimerem volentem, quando aliter facere non potest, quanquam ad hoc non teneatur, potest enim patienter tolerare, & voluntate tenet, sicut inuasus potest fugere, si vult, non tamen tenetur. Pro vita tamen spirituali alterius quis tenetur mortis periculum subire: ut si puer peste laborans sine baptismo esset, moriturus, quilibet potens teneretur in hoc casu exponere se morti, ne sine baptismo decederet: secus de communione, quia si ne illa posset saluari. Tenemur enim plus animam proximi diligere, quam vitam nostram corporalem. Prælati autem, quibus animarum cura commissa est, ad plus tenentur. supra, Episcopus. §. 3.

⁸ **S**unt aliqui casus, in quibus permittitur impune occidere, ut notandum de populatore, uxorem in adulterio deprehensam, & huiusmodi, de quibus dico, quod si lex tantum permittat, tales occidentes penam legis euadunt, sed non culpam mortalem. Si autem lex concedat, ut occidantur, tunc non peccat occidens, quia factus est legis minister quilibet, ut communiter facit circa damnatos: dummodo hoc faciant zelo iustitiæ, & ut eius executores: & sic intellige glossa in c. cum homo. 23. q. 1.

⁹ **S**i quis inuaditur ab aliquo, occidendus, nisi tantam pecunie summam dederit, an teneatur dare. Glo. in princip. dist. 83. dicit esse diuersas opiniones, & ipsa videtur tenere quod non nisi esset prælatus: charitas tamen videtur cogere, quod si habet talis ultra necessitatem vitæ suæ, & suorum, quibus tenetur providere, tenetur dare tantam pecuniam, & saluare vitam, quia tunc est in extrema necessitate, non valens aliter euadere mortem. Idem dicit de proximo posito in extrema necessitate, quod habens de superfluo, tenetur eum a morte liberare, quando

mors est sibi iniusta, & præcipue si habet publicam potestatem. supra, Elector Mosyn. §. 3. De irregularitate, quæ ex homicidio oritur, infra, Irregularitas. §. 2. vsque ad 64. de homicidio puerorum suffocatorum, infra, Irregularitas. §. 51.

HOMO.

¹ **H**omo liber non potest impignorari, nec dari in subsidium aliarum rerum deficientium. Facit ealator. de pignor. Imò recipiens eum, perdit debitum. ut not. glossa in c. ex rescripto. de iur. iur.

² **H**omo liber, nunc ex consuetudine potest dari obsequium, non solum a Papa & Imperatore, sed etiam ab alijs dominis, ciuitatibus, quamuis superiores recognoscant, secundum glossa in l. 2. ca. de patri. qui si. dist. & præcipue pro pace seruanda, secundum glossa in capitulo, ut pridem. 23. qu. 8. non autem pro pecunia, cum non possit in pignus dari, ut supra. Quomodo potest vendi, supra, Emptio. §. 12. Potest etiam vendi, ut filius a patre ob paupertatem victus. capit. de pa. fil. dist. l. 2.

HONOR.

¹ **H**onores debent principes, patentes, & senes, etiam quæ sunt vitiosi, vel quia repræsentant virtutem alterius, vel quia sunt signum virtutis: secundum Thom. secunda secundæ. q. 63. a. 3. Si autem sunt virtuosi, duplici honore sunt digni. honor enim virtuti debetur. Ideo tales non honorans peccat, quando adest tempus: sed magis qui eos spernit, cum scriptum sit: Qui vos spernit, me spernit. Et quando fit notabilis irreuerentia, vel fit cum Dei contemptu, est mortalis, infra, Obedia. §. 12. licet sola virtus honorari debeat, iuxta Philosophum, 4. Ethic. lib.

² **D**ivites honorandi sunt, non propter diuitias, sed quia maiorem locum in communibus tenent, aliter esset peccatum acceptionis personarum: secundum Thom. ibi supra, si ut diuites honorentur.

I Q V E M O.

QUOMODO appetitus honoris sit peccatū, suprà, Ambitio. §. 1. Et quādo licet desiderare, licet etiam oblatū acceptare, quum hoc negare esset ridiculum valde, & irrationale.

HORE CANONICÆ.

HORE canonicæ sunt 7. prima, tertia, sexta, nona, vespere, completoriū, & matutina. c. 1. de cel. mis. ad quas non tantum presbyteri, sed & omnes clerici in sacris existentes tenentur de p̄cepto. arg. de p̄b. ca. cū secundum Apostolum. & 91. d. c. 1. etiam quod non habeant beneficiū ratione ordinis sacri. Concor. doct. Et si nō sint in sacris, tamen sunt beneficiati, tenentur. 92. d. c. fina. & Pan. in d. c. 1. intellige dummodō possunt fructus percipere beneficij: quia qui de altari non vivit, altari servire non tenetur, etiam quod beneficium sit modicum, tenentur. secundum Cardin. in clemen. 1. de cele. mis. etiam si beneficium sit factum ex patrimonio. Hoc idem Th. q. 6. q. 5. & omittentes sine rationabili causa, mortaliter peccant, quia recipiens temporalia, ad spiritualia obligatur.

QUANTO autē haberet simplicem præbendam sine aliqua spiritualitate, quæ etiam potest laico dari, si non sit in sacris, nō tenetur propter hoc dicere officium, quia hoc datur ei pro alijs meritis, & non dicitur simpliciter beneficiatus, sicut qui habet redditus ab ecclesia pro officio matriculari, ut magister in theologia, & huiusmodi. Tales enim non sunt clerici, nec in choro recipiuntur.

BENEFICIATI existētes in minoribus, non possunt horas, ad quas tenentur, dicere per alium: secundum Panormitanum in capitulo 1. de cele. mis. quia hoc est onus personale. Idem Ioann. Andr. qui in cap. presbyter. de celebrat. mis. dicit hoc tenere theologos, quamvis Landul. oppositum tenuerit. Possunt tamen officiare ecclesiam suam per alium idoneum, iusta causa interueniente. Tenentur etiam ad officium mortuo-

RELIGIOSI professi, nō existētes in sacris, secundum Caietanum ibi, non tenentur de iure dicere officium, neque ex professione, neque ex victu, quia eis debetur, ex quo dedicati sunt perpetuo servitio Dei, foris ex consuetudine tenentur, de qua dicit se nō scire: contrarium tenent communiter alij: ut Petrus de palud. D. Archid. Florenti. Tabu. tamen hoc nullo iure probant, ideo opinio Caietan. melior videtur. De conuersis dicit Caietan. quod non est dubitandum illos non teneri, neque qui sunt de tertio habitu, sed eis ex suis constitutionibus iunguntur quædam orationes, & non ex p̄cepto ecclesiæ: quia ut dicit magister Vicens. Bandel. in constitutionibus in cap. de conuersis, recipiuntur ad opera seruilia, & secundum Pano. in capitulo, non est de reg. circa princip. sunt saculi monasteriorum. Tutius tamen est, ut clerici professi dicant, propter c. licet. de voto. Nouitij autem non tenentur, quamvis Petrus de palud. videatur tenere oppositum. primum tamen tene, quia verum: nōdum enim sunt religiosi, neque voto astricti.

DE monialibus dic pariformiter, sicut de religiosi professi tātum, quia non videntur teneri, nisi ratione consuetudinis. De alijs autem, ut sunt lesuati, Eremitæ, & huiusmodi, licet habeant votum, & non possint redire ad seculum, non credo eos magis teneri, quàm clericos religiosos nō existentes in sacris, vel conuersos. Possent tamen ex consuetudine, quæ esset inter eos de officio dicendo, ex qua crederent se ex p̄cepto obligatos, teneri. Tab. tamē ibi. §. 8. videtur dicere quod tenentur, quando non possunt ad seculum redire. Hæc ratio nihil valet, aliter & conuersi tenerentur.

CLERICI autē non beneficiati, nec in sacris, ad aliquod officium ex p̄cepto